

עשב, ויצאו כל פועלי און, להשטמם ערי עד: ואתה מרום לעולם יהוה: כי הנה איביה יהוה, כי הנה איביה יאבדו יתפדרו כל פועלי און: ותקם בראים קרני בלותי בשמן רענן: ותבט עיני בשוורי, בקמים עלי מו עים, תשמענה אזני: צדיק בתמר יפרח, כארו בלבנון ישנה: שתולים בבית יהוה, בחצרות אלהינו יפרחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה, צורי ולא עולתה בו:

יהוה מלך גאות לבש, לבש יהוה עוז התאזר, אף תבון תבל כל תמוט: נכון בסאה מאז, מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשא: נהרות קודם, ישאו נהרות דקים: מקולות מים רבים אדירים משברי ים, אדיר במרום יהוה: ערותיה נאמנו מאד לביתה נאזה קודש, יהוה לארה ימים:

כנסת קודם כרכו חמרים זה המלמר והוא מזהר ס' חרומה:

בגונא דאינו מתחדש לעלא באחד, אוף הכי איהי אתיחדת לתתא ברנא דאחד, למחוי עמהין לעלא חר לקבל חר, קידשא בריה הוא אחד, לעלא לא יתיב על בירסאי דיקרה, עד דאיהי אתעבדת ברנא דאחד, בגונא דילה, למחוי אחר באחד, והא אוקימנא רנא דיהוה אחד, ושטו אחד:

רנא דשבת, איהי שבת דאתחדת ברנא דאחד, למשרי עליה רנא דאחד, אלותא דמעלי שבתא, דהא אתחדת בורסאי יקרא קדישא ברנא דאחד, ואתתקנת למשרי עליה מלכא קדישא עליה, כד עלי שבתא, איהי אתיחדת ואתפרשת מסטרא אחרא, וכד דינין מתעבדין מנה, ואיהי אשתארת ביותא דנהירא קדישא, ואתעטרת בכמה עטרין, לגבי מלכא קדישא, וכד שולטני רוגזין ומארי דדינא פלהו ערקין, ואתעבדו מנה, ולית שולטנא אחרא בכלהו פלמין (בר מנה), ואנפקא נהירין בנהירו עליה, ואתעטרת לתתא בעמא קדישא, וכלהו מתעטרין בגשמתי חרתי, כדן שירותא דצלותא לברכא לה בחדנה בנהירו דאנפין, ולומר: כרכו וכו'.

אם מחסל כיהודית ואמר זה אחר נהירו דאנפין:

ולומר כרכו את יהוה הסבורה, את דנקא דא שבת דמעלי שבתא, כרוף יהוה הסבורה, דא אסיקו דברקאן מסקובא דחיי, נאמר דנסיק סנה כל שקי, לאשקא ללגא, ובנין דאיהו מסקובא ברנא דאח, קניסא קרינן ליה הסבורה, איהו מכועא דגירא, ובנין דמסאן סמס דא בלהו לעולם ועד, ודא איהו כרוף יהוה הסבורה לעולם ועד:

סדר תפלת ערבית

חין לומר תהלים אפי' במ"ט קודם ערבית, יסגור עיניו ויחנק ידיו ועניו: כחול קודם תכלה ערבית ואמר דשם יחור קוב"ה וכו', הריני בא להחסל חסלת ערבית שתיקן יעקב אביה לתקן את שרשיה במקום עליון ויהי נועם וכו', שיר המעלות וכו'.

שיר המעלות הגה כרכו את יהוה, כל עברי יהוה העומדים בבית יהוה כצילותו שאו יריכם קדש, וכרכו את יהוה: וכרכו יהוה מציון, עליה שמים וארץ: ג"פ יהוה צבאות עמנו, משנב לנו אלהי יעקב בלה: ג"פ יהוה צבאות אשירי אדם בוסת בך ג"פ יהוה הושיעה, הסלה נעננו ביום קראנו:

הושיעה

הושיעה את עמך וברך את נקלמתך ורעם וגשמים ער העולם: מי יתן סציון
ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו גלל יעקב ישמח ישראל: בשלום יחדו אשכבה
ואישן כי אלה יהוה לבקר לבטח תשיבני: יוסם יצנה יהוה חסדו וכלילה שירה
עמי תפלה לא סני: והשועת צדיקים מיהוה סעונם בעת צרה: נענרם יהוה ויסלום
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

ואח"כ חזי קדים ואח"כ והוא רחום:

בחור

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפי
ולא יעיר כל חמתו, יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראני:
דין הפסק כק"ש ונרכותיה כמו כשהרית ואחר השכיבו עד ש"ע דיני כנין השקיס דפסוקי דומרה:

בשבת ויו"ט מהמילין כלן חזן ברכו את יהוה המברך:

באחרו ביהליו יכוין לקבל חוספת רוח של ליל שבת ואם אחר חפלתו ועדיין לא אחר כואי בשלום
אם עומד בחקיס שמחר להפסיק יאמר כואי בשלום כדי לקבל חוספת נפש מקודם כדי שבענייתו
ביהליו יוכל לקבל חוספת רוח ויחזור למקום שפסק:

קה ברוך יהוה המברך לעולם ועד: ותזכר כחזן וקהל ענין אחריו חזן:

כתר נהורא

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר
בדברך מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים,
ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים,
ומסדר את הכוכבים, במשמרותיהם ברכיע
ברצונו. (יש להפסיק מעט) בורא יום וליילה, גורל אור
מפני חשך, וחשך מפני אור, ומעביר יום
ומביא לילה, ומבדיל בין יום ובין לילה, יהוה
צבאות שמו. אל חי וקום, תמיד ימלך עלינו
לעולם ועד. ברוך אתה יהוה המעריב ערבים:

ג. רוך אלה ה' אלהינו
מלך העולם אשר
בדברו מעריב ערבים:
רמוז יראת ה' ס' כי
יעקב אבינו ע"ה תיקן
חפלת ערבית כשהיה
לן בחקיס בית המקדש
ואמר מה נורא המקום
הזה ע"כ רמוז יראת
ה' וגם כיון שהיה
לומר כשהרית שתי ברכות
לפני ק"ש ואחת לאחריה
ובערבית שחיס לפניה
ושחיס לאחריה כדיליק
להו מקרא שנאמר שבע
ביום הלוחך ע"כ לירך

נומר הנרכות ק"ש ביראת ה' ואהבת ה' כי כל מנה יפקידה דלאו איהו בדור לאו סקודא כמ"ס
בנוה"ק וכיון ששקעה לו ליעקב חמה פחאוס כדי סילין שס ע"כ אומרים אשר בדברו מעריב
ערבים: בורא יום וליילה, רמוז אהבת ה' דלא איכרי לילה דלא לזירס? וללמוד תורה ולקום כחזה
לילה לעבודת ה' וחורה נקראת תורת חיים ואהבת חסד ע"כ רמוז אהבת ה': ומעביר יום ומביא
לילה כי הוא יתי ברא את היום ואת הלילה והו תהלות ה' שהיא נקרא ה' נכחות: אל חי וקום
תמיד ימלך עלינו ע"י שאנחנו מקבלים עול מלכות ה':

אהבת עולם, בית ישראל עמך אהבת, תורה
ומצות, חקים ומשפטים, אותנו למדת. על כן יהוה
אלהינו, בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיה, ונשמח
בדברי תלמוד תורתך ובמצותיך, לעולם ועד. ביה
חיינו וארך ימינו, ובהם נהנה יומם וליילה, ואהבתך

אהבת עולם בית
ישראל רמוז
יראת ה' וע"י פירושו
נכרה דשחרית כאהבה
רבה ע"ס: ומנילל אהבת
ה' ע"כ ה' אלהינו
בשכבנו ובקומנו נשיח
בהיקר כי תמיד העסק
בתורה ה' מורה על
גודל אהבת ה' ואהבת

חירתו הקב"ה ואורייתא כולה מד וע"י ישראל העוסק בתורה לשמה נעשה
ההנה

אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב כְּתֵר נְהוּרָא
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַקִּבְּהָ וְאוֹרֵייתָ וְיִשְׂרָאֵל

כּוֹלָא חַד וּזְעָ וְנִשְׁמַח

בְּדַבְרֵי הַלְמוּד חוֹרֶחַךְ וּבְחֻמֵּיךְ שֶׁנִּשְׁשֵׁף יִשְׂרָאֵל הַעוֹסֵק בְּחֹרֶה וּחֻמֵּי ה' כּוֹלָא לְוֹחָא חֲדָא עִם הַקִּבְּהָ
וּשְׂכִינְתִּיהָ וְאִין לָךְ שְׂמִיחָה גְדוֹלָה מִזֶּה וְלִזֶּה רְחוּם מְהֻלָּח ה' שְׁמִיחָה אֱלֹהֵינוּ וְחוֹרֶחַךְ עַל יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים:
וְאֵהְכַחךְ אֵל חָסִיד בְּאִי סִי כִּיּוֹן שֶׁאֲנַחְנוּ תַּקְבְּלִים עֲלֵינוּ אֲדֻנּוּ ה' בְּאַחֲרֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ וְחוֹדִים
אֲנַחְנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מְהֻיָּה שְׁלֹךְ וְאַתָּה ה' כִּיִּית מְסוּהָ וְכוֹרָא לְוֹחָנוּ נִיף וְזֶרֶן וְעִכְכָּ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵנוּ עִי
קִבְלָת עוֹלָם מַלְכוּת ה' עֲלֵינוּ עִי וְהַקִּבְּהָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְחִיד אוֹמֵר אֵל מְלֶכֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּחֻשׁ בְּרִיךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
הַיּוֹם עָלֶיךָ לֵבְבְךָ: וְשִׁנְתָּם לְבִנְיָה וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם
לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבָתָם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיוּ

וְהָיוּ

וְהָיוּ

וְהָיוּ אִם שָׁמַעְתָּ שְׁמֵנוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לֵבְבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם:
וְנִתְּתִי מִטֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דָּגָנְךָ וְחִירְשְׁךָ
וְיִצְרֶהָ: וְנִתְּתִי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבִהֲמֹתְךָ וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמִירוֹ
לְכֶם סֵן יִסְתֶּה לְבִבְכֶם וּסְרָתָם וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֲבִדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לְכֶם: וְשָׁמַחְתָּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
עַל לְבִבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתָם אִתָּם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְמִטְפַּת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדָתָם אִתָּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר לָהֶם עִמִּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דִּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל צִיצִת

ה

הַפֶּנֶף סְתִיל תְּכַלֶּת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת
כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל
מִצְוֹתֵי וְהִיטֶם קָדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יהיה
אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו: הפורנו מיד
מלכים, מלכנו הנואלנו מבקש כל העריצים: האל
הנפרע לנו מצרנו, והמשלם גמול לכל אויבי
נפשנו: העשה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות
עד אין מספר: השם נפשו בחיים, ולא נתן למוט
רגלנו: המדריכנו על במות אויבינו, וידם קרננו, על
כל שונאינו: העשה לנו נסים ונקמה בפרעה, אורחות
ומופתים באדמת בני חם: המכה בעבדתו כל
בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם, לחרות
עולם: המעביר בנו בין גזרי ים סוף, את רודפיהם
ואת שונאיהם, בתהמות טבע: וראו בני גבורתו,
שבהו והודו לשמו: ומלכותו ברצון קבלו עליהם,
משה ובני ישראל, דך ענו שירה, בשמחה רבה,
ואמרו כלם:

עד אין חקר הוא מגדל אהבת ה' לישראל על ידי שמקיימן מצות אהבת ה': העושה לנו נסים
כו' זהו תהלות ה' וראו בני גבורתו שבהו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם. רמז קבלת
עול מלכות ה' שמצוה לקבל ע"פ ככל עת כדחקן ארשכ"ג איני שומע לכם לבטל חמני עומ"ש אפי'
שעה אחת כמו אז כבעת יציאת מצרים. ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל וכלל יום
חייב אדם לראות עצמו כאילו הוא יצא ממצרים ע"כ ראוי לקבל עול מורא מלכות ה' ככל יום
ובכל שעה:

מי כמוהו באלים ה' מי כמוהו באלים יהוה, מי כמוהו נאדר בקדש,
נורא תהלות עשה פלא:

אדם מעולם אס נוכל לדמות לו ולומר הנה דבר זה הוא דוגמת דבר שלא ראית הרי ג"כ נודע
ומחסאר בעיניו לפארו משא"כ אס לא ניכל לדמותו לשום דוגמא וז"ש מי כמוהו באלים ה' סי'
שא"ל לדמות אוחך לסיס דבר לומר זה הוא כמות וז"ש מי כמוהו נאדר בקודש סי' שאתה קדוש
ומובדל אפי' מכל הקדושים העליונים ע"כ אחת נורא תהלות יש יראה אפי' להלוך פן לא יכיונו
להלך כפי משלח כ"ש וק"ו כשאתה עושה לנו פלא ולזה רמז מצות יראה ה' שהוא ית' נורא תהלות:
מלכותך ראו בניך, בוקע ים לפני משה, זה אלי

ענו
ה' סי' כי אין מדת
המלכות דבר הנראה לעינים כ"א בראיית עיני השכל של הננת הלכ וז"ש מגדל אהבת ה' ע"כ
מלכותך

ענו ואמרו: יהוה ימלוך לעולם ועד: ונאמר, כי סדרה יהוה את יעקב ונאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

כתר נהורא מלכיות ראו כניך כהנא הלכ ראו מלכות ע"י שהיית כוקע יס לפני משה

ונס של בקיעת היס וקריעת יס סוף היה קודע בכל העולם שכל המימות נבקעו ע"כ זה אלי אלהותי ית' נחלה על ידי ישועה שהשיע לי: ענו ואמרו ה' ימלוך לעולם ועד. ה' ימלוך פיקר המלוכה שלו ית' הוא כמקום שכל העולמות מחושבים שהוא אחדם ישראל שכולל נר"ן ח"י שהם סך כל העולמות וכן כביח המקדש והוה מהלות ה': ונאמר כי סדרה ה' את יעקב הוא שסדרה השיית את יעקב אבינו מעשו ומלכן: ונאלו מיד חזק ממנו כח"י גאל ישראל כח"י וכן יגאלו מעשבור מלכיות. ורמזו קבלת עול מלכות ה' כיון שאומר בסיום ברכה כח"י כלשון הוי"ה עכתיבתו ומודה שהוא מהוי"ה של השיית וכל אדני בקריאתו להורות שהוא מקבל ע"ע אדנות ה' ומלכותו ע"י זה הזכות יהיה הקב"ה גאל ישראל הן הגלויות ומכל מיני וענייני צער:

השכיבנו אבינו לשלום, והעמידנו מלפניו לחיים טובים ולשלום, ופרום עלינו סבת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו (מהרה) למען שמך, והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל בנפיק תסתירנו, כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך, חנון ורחים אתה, ושומר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום, מעתה ועד עולם: ופרום ברוך אתה יהוה, שומר עמו ישראל לעד:

אנחנו מחסלים יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שחנן כלכנו חכמה ובינה ודעת ועלם טובה אך להנצל מיהר וסייעתו וע"י עבודת ה' בלחמ ופרום עלינו סוכת שלום להגן בעדנו מכל אויב גשמי או רוחני: כי אל שומרנו ס"י מדת חסד אל הוא שומרנו וזהו מהלות ה' כמרו"ל מלך ב"ד הוא מכפנים ועבדיו שומרים אוחז מחנוך אבל מדת הקב"ה ישראל הם מכפנים והקב"ה שומר אוחז מחנוך ע"י המנוחה שדי ר"ת שומר דלחות ישראל: כי אל מלך חנון. רמזו קבלת עול מלכות ה' על ידי זה כח"י שומר עמו ישראל לעד:

כיון לקבל חוססת נשמה של ליל שבת: כ"ה בזהר ובספר"ח ובמור וש"ע וכליידרהם ונסי' ר"ק: שבת יו"ט ופרום עלינו, סבת שלומך: ברוך אתה יהוה, יהפורם סבת שלום, יעלינו ועל כל עמו ישראל, ועל ירושלים: אמר יסבה ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדורותם, ברית עולם: ביני ובין בני ישראל, אות הוא לעולם, כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ, וביום השביעי, שבת וינפש: פסוק רגלים וידבר משה, את מערי יהוה, אל בני ישראל:

וְיִרְחַק מִבְּחֻשׁ שׁוֹפָר, בְּכֶסֶה לַיּוֹם וַאֲנִי: כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

וְיִרְחַק כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּמְחָרוּ:
אִם אָמַרוּ נַעֲמִידָה לֹא יִחְזֹר סִנּוּ לְחֹרֶת:

לְתֵל בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן, שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִסִּים וּמוֹלֶת לְבָרְךָ:
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:
יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ,
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעֶבְרָתוֹ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל,
כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹא לָעַם: וַיִּרְא כָּל הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל
פָּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְהוָה
לְמִקְדָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:
יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
וְקַבְּלֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלֶתְךָ: כָּל
גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, יָבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל
אַתָּה, וְעֲשֵׂה נִסִּים וּמוֹלֶת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ: וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן
מִרְעִיתְךָ, נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ
יְהוָה בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יְהוָה בְּלֵילָה, בְּרוּךְ יְהוָה בְּשַׁכְבָּנוּ, בְּרוּךְ יְהוָה
בְּקוּמָנוּ: כִּי בִידְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, אֲשֶׁר בִּידוֹ נַפְשׁ כָּל חַי,
וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ: בִּידְךָ אִסְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי, יְהוָה אֵל
אֲמִת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, יַחַד שִׁמְךָ, וְקִיָּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד, וּמְלוֹךְ
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ, וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ, בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֲמִת, בְּאִמּוֹר
לְצִיּוֹן מְלָךְ אֱלֹהֵיךָ, יְהוָה מְלָךְ, יְהוָה מְלָךְ, יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי
הַמְּלָכוֹת שֶׁלָּךְ הֵימָּה, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכְבוֹד, כִּי אֵין לָנוּ מְלָךְ אֱלֹה אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, וַיִּמְלָךְ בְּכְבוֹדוֹ, * (חִיבֵית חַסִּיד עֵיכֵת (מַעֲס) תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעַד, וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

* ב"כ כמנ"א סי' רל"ו סה"ד בשם פ"ה ע"ש, וכן לעיל חלל מעריב ערבים ז"ל בן כמו שמשמע מדברי
המנ"א בתחילת הסימן שם בשם עמק ברכה וכ"כ כפרמ"ג שם בשם מנ"א הנ"ל כפשיטות
דכשניהם שייכות חיבת תמיד למטה, וכ"כ בק' עיון חפלה להרכ ר' שמרי' מהרימליב וז"ל ונפידור
חטני אשר כ' נ"כ בן כפשיטות בשם מנ"א חנ"ל, וכ"כ בש' פרס שלמה הובא בחור"ה סי' רל"ו חלל
בא"ר בשם הפרישה (הובא כפרמ"ג שם) כ' דכשניהם שייכות חיבת תמיד למטה, וכן הכנים הנאון ריש"י
חלכוב ז"ל בהנהגותיו שם (וחמ"י שלא הביא זאת בשם הפרישה חנ"ל) והנכון שאמר חיבת תמיד כהפסקת
לפניו ולאחריו לסודות שהיא נמשך למטה ולמטה וכן שמעמי מקלח לדיקי דורנו אומרים כן: (המנ"י מ. ד. ה.)

הפלת ערבית לשבת

עב 143

כיו שזה להחפול מנחה כ"ש עד שקלל הקהל שנת לא יחפול מנחה בלוח כ"כ"י ואם עדיין לא החילו נקבל שנת יוכל להחיל ש"ס דמנחה וא"ס שבעוד שיחפול יקבלו הקהל שנת:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקנה הכל, מזכר חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו באהבה:

בש"ח וברנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים: מלך עוזר ומשיע ומגן. ברוך אתה יהוה, מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, ורב להשיע: בקי מוריד הטל: בחור משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך גופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישעי עפר, מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה, ומצמיח ישועה:

בש"ח מי כמוך אב תרחמן, וזכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה מחיה המתים: אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום ידגלך סלה: ברוך אתה יהוה, האל הקדוש: (בש"ח הקדוש הקדוש):

אתה קדשת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמים וארץ, וברכתו מכל הימים, וקדשתי מכל חזמים, וכן כתוב בתורתך:

בחר נהורא אתה קדשת את יום השביעי לשמך. רמז יראת ה' פי' כשם שהקב"ה נקרא קדוש וקרא זה אל ואמר קדוש

קדוש קדוש ה' נאמרו חלל כל הארץ כבוד, כן קדשת את יום השביעי להיות נקרא קדוש כונן, ושחרת את השבת כי קדוש היא לכם ונאמר וזיוו השביעי שנת שבתון קדוש לה' כח"ס בזה"ק מהו שנת שמייה דהקב"ה פ"כ רמז יראת ה' שניק להיות ביראת ה' ביום השבת כי בראשית הוא ליורק ירא שנת ואר"ל דאפי' פ"ה לימת שנת עליו: תכלית מעשה שמים וארץ. רמז אהבת ה' פי' כי הקב"ה נרא את העולם שהם שמים וארץ בשביל ישראל שיקנו שליחות בעולם פי' ספק חורב וקיום חלוצ ועבודת ה' וא"כ כיון דהקב"ה אוהב עמו ישראל וברא למענם את העולם כדי שיבוא לתכלית השליחות כ"ס וק"ו שגל אהבת ה': וברכתו מכל הימים, וזה מהלוח ה' שנידך את יום השביעי להיות שבת שינוחו בו ישראל: וקדשתו מכל הזמנים, היינו שאין שבת נרד לקדשו בכ"ד ולקבוע אותו כמו שאר זמנים ומועדים שהשבת הוא חמילא קדוש מן שנת ימי בראשית מאשר ברכו וקדשו הקב"ה ומת שחננו מודים להקב"ה על זה הוא פי' קבלת עול מלכות ה':

ויכל

כתר נהורא

ויכלו השמים רמח
יראת ה' פי

ויכלו ה' לי מדה כמו
וכל בשליש פי נמדדו
השמי' והארץ כולם וכל
העולמו' כמחשבה ועי'
מה נמדדו עי' ויכל
אלהים ויכל הוא לשון
כלה נפשי וכן מ' ויכל
ויכל וחד פי ויכל

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַלּוּ
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ. אֲשֶׁר עָשָׂה,
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ,
כִּי בּו שָׁבַת מְכָל מְלַאכְתּוֹ. אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים
רַעֲשֹׁת:

אלהים ביום השביעי הפקר שקודם בריאת פולס שהוא שביעי למספר מיום הששי שנמחר בו העולם חמד
במחשבה מלאכתו אשר עשה כפועל בשבת ימי המעשה. כי חף שפעולה אדם אינו ניכר מרצון מחשבה
דיבור שינסג ככוח ספר חורה אינו ניכר שום דבר כ"א המעשה אבל הקב"ה עי' רצונו נאצל עולם הרצון ועי'
מחשבה נאצל עולם המחשבה כו' כמ"ס הפרדס ס"ג משער הנחלות וז"ל כי לא מחשבותיו מחשבותינו כו' כי
כאשר ידמה אדם בשכלו להיות איזה מציאות שיהיה הנה מחשבתו לא חפצול ואף אם ידמה ויצייר בשכלו
צורת המציאות אשר ברצונו להוות פס כל זאת והיה בלא היה עד אשר יפעול ויצא לפועל וימלא הפועל שלם
מן הכח כו' ואין כן פעולתו והווייתו של מ"ה הקב"ה כי כאשר עלה ברצונו להוות ולהאציל אצילות
הפאור והקדוש הנה אז נאצל ונצטייר כולו בלי שינוי מציאות מתייחד עמו עכ"ל וראיה מן הדיבור
כי האדם למה שהוא אינו נלחי אלא נשמי כן דיברו הוא משולל מציאות כי אחר האמרו חלק
פנר ואיננו וכלתי קיים אבל הש"י נאמר בו כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקס
כ"א עשה ונאמר בדבר ה' שמים נעשו וחמן כעשרה מאמרות נברא העולם וההיקש ברצונו נמחשבתו
ית' וז"ל אמה קדשת את יום השביעי לשחק וקראת את השבת יום קדוש, כי בו ויכלו השמים
נ"דו במחשבה הקדושה השמים והארץ וכל זכאס ע"כ ראוי ליראה את ה' ואת קדושת השבת
שהש"י והשבת כולה חד מהו שבת שמה דהקב"ה ומגדול אהבת ה' אזי כמו ויכל אלהים וחד
וחדה היא אהבה מלאכתו אשר עשה ואהב ה' שיהיה עולם שיהיה לו תענוג ושעשועים מן ישראל
שהם עיקר כל העולמות עאכ"ו שראוי לישראל לקיים מצות אהבת ה' : וישבות ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה, פי' להורות קדושת השבת ע"כ שבת בשבת בראשית אפי' מסעולת הדיבור וזהו
חללות ה' ששבת מכל מלאכתו אפי' להאציל ולברוא ולצור ולעשות עי' הדבור שבת ג"כ אלא ויברך
אלהים את יום ה' ביעי ויקדש אותו עי' שישראל שומרי שבת יקבלו ע"ע עול מלכות ה' זה יהיה
קדושת השבת ע"כ שבת אפי' מלכרוא יש מאין עי' הדבור, כי אשר ברא, פי' אפי' דבר שנאמר
בו בריאה שברא פירשו יש מאין, אלהים לעשות. להמחמתו נקרא עשיה ויציאה מן הכח אל-הפועל
ס"כ שבת אפי' מלכרוא עי' הדבור כמרו"ל דאע"פ דכל פעלו היה כמאמר הכתיב מנוחה לעמל':
ישמחו במלכותך, שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי שביעי, בל"ס ישבעו

וַיִּתְעַנְּנוּ בַּמַּבּוּבָה, וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וַקְדַּשְׁתָּו, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, וְכָר
רַעֲשֹׁת בְּרֵאשִׁית:

מה שהובא בשם ס"ח שז"ל לע-בדרך קידשך, נל"ה שאין כוונתו לשנות המבטא שיהיה כחולס
אלא כוונתו להדפיסו כחולס, והיינו להספרדים שמשמשים תמיד כח"ק, ואם ינקדו כקחץ, מי שאינו בקי
יהיה סבור שהוא קחץ גדול ת"ג, ויאמרנו כסתח הת"ק שלו ובאמת הוא קחץ חסוף הנולד מח"ג
חולס, ע"כ ינקדו כחולס, ועי' יאמרנו כח"ת כדרכם, אבל למבטא שלנו לא שייך כ"א, ודו"ק כס"ח
פי' תחסיב ותמלא כי כן הוא :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ,
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיִּתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ
בַּמַּבּוּבָה

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
רמוז יראת ה' פי'
מכת שמה ה' אלהינו
וגם היית אלהי אבותינו
שלא היו מצויים במלות עשה של חורה ורוב עבודתם היה על ידי דביקות בהש"ת ויראת ה' ואהבה
ה' שהם אינם בעשייה מחשיית כ"א עבודה ה' עי' מנוחה ע"כ ג"כ רצה במנוחתנו מה שאנחנו
מפוקדים, אנוחך הסי"ת בשבת עי' מנוחה ממלאכה וקדשנו במצותיך ומסני שפיקר העבודה לה"י
פי'

מִפִּיכָהּ, וְשִׁמְחָנִי בִישִׁיעָתָהּ, וְטָהַר לִבִּי לְעֲבֹדָהּ
בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָהּ וּבְרַצֵּן
שַׁבָּת קֹדֶשׁהּ, וְנִיחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ
יִשְׁמֶה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת:

כתר נהורא
ע"י מניה היא יראת
ה' שהיא כלל כל התורה
ע"כ דמזו יראת ה'
ומגדל אהבת ה' אנחנו
מחפלים שנענו חסידך
היינו שישכיש עלינו שפע
איר רוח הקודש והנה

גדולה כבודית החזרה ע"י אור קדושת השבת קידש : ושמח נפשו כי שועה. הוא מעין ע"ה"כ וישיבה
השתדלה לע"ל שנקרא עולם שבינו שבת : ושהר לבנו לעבדך באמת. היא עבודה ה' וזו תפלה שיתן
הש"ת לנו לב שהיר לעבדו באמת לאמחו בלי שום מחשבה רעה וזרה ח"ו : והנחילנו ה' אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך ע"י קבלת עול מלכות ה' :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהָשִׁב אֶת
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתָהּ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה
הַקְבִּיל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

[illegible]

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמְּחַיֵּה שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִיָּדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם
וָעֶד, צִוְּר חַיֵּינוּ מִגֵּן וְשִׁעֲנוּ, אֵתָהּ הִיא לְדֹר וְדֹר, נִתְּנָה לָךְ יְנֻכָּר
הַהֶלְתָּהּ, עַל חַיֵּינוּ הַיְּסוּדִים בִּידֶךָ, וְעַל נִשְׁמֹתֵינוּ בַּתְּקִיפוֹת לָךְ,
וְעַל נִסִּיךְ שְׂבָבָל יוֹם עֲמִנִי, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְשִׁבְיָתֶיךָ, שְׂבָבָל עַתָּה נִתְּנָה
וּבְיָדְךָ וְעֵהָרִים, בְּשִׁיבָתִּי לֹא קָלוּ בְּהִמְיָדְךָ, וְהַמְרָתָם כִּי לֹא תָמִי הַמְרָתֶיךָ
מֵעוֹלָם חַיֵּינוּ לָךְ:

יחננוהו ועל רגלים ועל הפרקן ועל הנבירות ועל הקשישיות ועל הנפלאות ועל הנחמנות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בקמים דהם בזמן הזה:

בַּיָּמִי כִּתְתִּיהוּ בֶן יִצְחָק כִּהְיוֹן גְּדוֹלַת הַשְּׁמוֹנָאִי וְכִהְיוֹן כִּשְׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת גִּלְיוֹן
הַרְשָׁעָה עַל עַמָּה יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תִּיבְרָתָה וְלְהַשְׁכִּיחַם עַל חֲזָקִי רִצְיוֹנָה וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ דְרַבְרִים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צְדָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם וְנָתַתְּ אֶת דִּינָם וְנִקְמַתְּ
אֶת יִקְוָתָם מִסִּדְרָת גְּבוּרִים בְּיַד הַפְּעִיּוֹת וְדָבָרִים בְּיַד מַעֲשִׂיִם וְטַמְאִים בְּיַד
מִתְהַדְרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עֲסִיכֵי תִיבְרָתָה וְלֵךְ עֲשִׂיתְּ יֵשׁ גְּדוֹלָה
וְקָרוֹשׁ בְּעִירְכֶּיךָ וְלַעֲמָה יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתְּ תִשְׁוֶעָה גְּדוֹלָה וְפָרְקָן כְּהִיּוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי

בן

1 10 יוד